

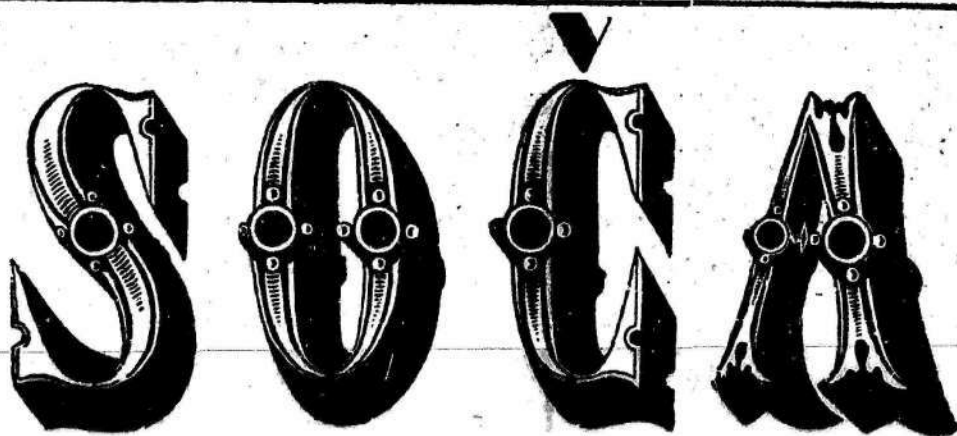
„Soča“ izhaja vsak četrtrek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 2 „

Za večje črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“. — v Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolencec v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim neprimožnim se naročnina zniža, ako se oglašajo pri uredništvu.

Glasi slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Občni zbor društva „Sloga“. Po sklepu odborove seje dne 23. t. m. pol. društva „Sloge“ sklicuje se na dan 30. t. m. občni zbor društva ob eni uri in pol popoldne v prostore goriške čitalnice. Na dnevnem redu je postavljenje še dveh kandidatov za dež. zbor v slov. velikem posestvu. S tem so vabljeni vsi udje društva „Sloga“ in vsi veliki posestniki tega volilnega oddelka k prav obilnej udeležitvi.
Odbor pol. dr. „Sloga.“

Narodnim volilcem na Goriškem!

Dne 16. t. m. bil je v Gorici jako važen občen zbor pol. društva „Sloga“, katerega se je udeležilo, kakor uže znano, nad 100 odličnih mož, županov in volilcev iz vseh slov. krajev na Goriškem. Ta zbor je toraj zastopal veljavno slov. narod na Goriškem in kar je sklenil, se mora tudi izvršiti, kajti goriški Slovenci morajo tudi pri tej priliki pokazati, da so zreli v politiki ter da se ne zmenijo za malenkostna podpihovanja nekterih nespravedljivih postranskih politikarjev. Kandidatje, katere je postavilo pol. društvo, so živi izraz sprave mej obema poprejšnjima strankama. Mogoče je, da najde kedo kako napako na tem ali unem kandidatu, a mi takim politikarjem naravnost povemo, da noben človek nij brez napak in da glavni namen našega pol. društva je skrbeti za to, da pridejo v naš dež. zbor sami zanesljivi narodnjaki. In treba je priznati, da je občni zbor v tem obziru po mogočnosti najboljši preskerbel.

Da bodo naši novi poslanci postopali popolnem korektno, narodno in edino, to si je zagotovilo naše pol. društvo tirjaje od vseh navetovanih poslancev, da osnujejo narodni klub

in se po sklepkih tega kluba ravnaajo. S tem so postavljeni kandidatje za novi deželni zbor obljubili narodu, da bodo vedno pazili in slušali na njegove želje in zahteve in da so pripravljene tudi takoj odstopiti, ko bi se pokazalo, da jim narod več ne zaupa. Res je sicer, da poslanec nij po postavi nobenemu odgovoren za svoje delovanje v dež. zboru; a najviša postava je vest in najkompetentnejša sodnija za poslance je javno mnenje, katero morajo naši poslanci vedno v poštev jemati.

Gledé na vse to smemo toraj z mirno vestjo zagotoviti slov. volilce, da je izvrstno preskerbljeno za prihodnji dež. zbor.

Ta številka je zadnja, ki izide pred volitvami. To, kar narod stori 29. t. m., veljalo bo najberže za celih šest let. Naša dolžnost je toraj, da neprenehoma našim slov. volilcem priporočamo, naj bodo složni in naj volijo tako, kakor jim nasvetuje pol. društvo Sloga. Vsakdo naj premisli, da tu gre za občni blagor in da temu blagru mora čestokrat pravi rodoljub podrediti še celo svoje prepričanje; toliko bolj pa mora vsak Slovenec, ki noče grešiti zoper svojo lastno kri, za to skrbeti, da ne postane orodje takih ljudi, ki zasledujejo osebne koristi in katerim so volitve le sredstvo za kake sebične namene.

Volilci! ne poslušajte glasov zapeljivih siren, ne brigajte se za zasmehovanje naših nasprotnikov Italijančičev; ne pustite jim do sebe, kajti osmešili bi se pred vsem svetom, ko bi ozir jemali na mnenje takih ljudi, ki Vam niti najmanjše pravice ne privoščijo. Spoštovanje slovenskega in sploh slovanskega sveta in tudi Vaših narodnih nasprotnikov pridobite si s tem, če se držite strogo kakor en mož sklepov onega društva, ki budi nad Vašimi narodnimi pravicami.

Kjer je le mogoče, naj naši prijatelji in rodoljubje porabijo dragi čas v to, da volilce podučujejo o važnosti složne volitve, o potrebi discipline, o nevarnosti in moralni odgovornosti, ki nastane po razcepljeni glasov itd., da pridejo vsi dobro pripravljene na volišče in tam volijo po izgledu politično najbolj zrelih bratov Čehov. Konečno z veseljem pozdravljamo nove kandidate za goriški dež. zbor ter jim na srce polagamo, da spolnijo prav gotovo težavno, pa častno nalogo, da nam bode mogoče stopiti po končanej deželnozbornski poti pred narod in reči: Dobro smo svetovali in opravičili smo zaupanje, katero danes v interesu narodne stvari zahtevamo od slovenskih volilcev na Goriškem.

Volilni možje! Tudi mi smo se zatajili iz čisto blazega namena; pozabili smo marsikatero grenkost prejšnjih časov iz ljubezni do naroda in njega blagra. Prepričani smo se, da brez sloge ne more napredovati naš narod, kakor treba in pustivši na strani vsako meržnjo in računaje popolnem hladnokervno, svetujemo Vam, da volite 29. t. m. prav gotovo sledeče poslance:

Za občine v goriški okolici:

Dr. Josip Tonkli — prof. France Povše

Za občine v tolminskem okraji:

Izidor Pagliaruzzi — Anton Gorjup

Za občine v sežanskem okraji:

France Mohorčič — Viktor Dolencec

*) V zadnji štev. vrinila se je pomota, ker se mora glasiti Franc Mohorčič v Matavunu, mesto Anton Mohorčič v Naklem.

LISTEK.

Tovariš Wörthski.

(Povest iz nemško-francoske vojne)

(Slobodno po nemškem.)

(Dalje.)

II.

Vas je bila zavita še v temoto, da vstane Milka na vsegodaj ter v prav priprosti obleki, z rutoj okolo glave, zapusti hišo. Po nekeji stranskej poti dospel kmalu iz vesi ter koraka preko polj naravnost proti gozdu, kateri se je razprostiral na slemenu pred vasjo. Globoka tihota bila je nad naravo, mesečni srp bil je še v vsem svojem blesku in le svetlobna progna na vzhodu firmamentovem, oznanjevala je, da se dan približuje. Človeškega bitja nij še bilo videti nikjer; vse je bilo mirno in le pojoči ton jutranjega krivca, kateri je iz gorskih vršacev doli pihal, kalil je po naravi razprostirajoči se mir.

Več ko pol ure je že korakala Milka preko polj; slednjič ipak dospel kraj gozda. Velika cesta se je tukaj razvejevala, in pričejala se je ozka steza, katera je peljala med brezlistnatimi grmi in med krovnj dreves doli po precej strmlem slemenu.

Svetlobna progna bila je med tem postala zmerom širša in večja, nočne sence so izginile in kmalu po tem se je oglasil glasen zbor veselih ptičev. Mrak in pa solnčni vzhod v gozdu nekako čudno prevzemata človeka; ipak drugače delujeta na žalostno človeško srce, kakor pak na njega s popolno dušnoji mirtotoj. V tej uri je tudi Milka mislila, da si nehoté, kolikokrat je v prejšnjih otroških letih v goro doli letala, ah, takrat je živel pač lepe dni; in danes? — kakova sprememba!

Visoko gori kraj plemena razprostirala se je tratica, in v sredi te stoeval je hrast, na katerem je stala podoba Device Marije. Nekega mogočnega grofa bila je baje nekdanj tukaj nevihta zasačila o polcndne, ko je baš sam po gozdu hodeval na zajce prežeč. Uvidevši, da nevihti ne more ubežati, letel je pod ta hrast, da bi se ne premočil. Kar se močno zablisne in strela udari v drevo ter tudi malo grofa osodi. V smrtnem strahu obljubi grof na drevo krasno podobo Marije Device postaviti, ako bi ga le Bog otel vse nesreče. V drugo udari strela v drevo, a tudi takrat se nij grofu nič nevarnega zgodilo. Ko je nevihta minila, šel je grof domov ter svojo obljubo tudi možato spolnil.

Minilo je druge pol ure, preden je Milka strmi pot, kateri je peljal do hrasta, prehodila.

Rob solnčne tarče poljubil je uže mejo horizontovo, da je deklica stala stoprv pred drevesom ter skrbipolno uprla svoje oči v podobo Matere Božje.

Nakrat zadoni vesel klic v jutranjo tihoto. Milka

koj zapozna ta klic in rudečica polije se po licih čakajoče deklice.

Kmalu po tem stopi Franjo iz grmovja. V roci je imel puško, a njegov lovski klobuk, s krasnim peresom, se mu je vrlo dobro podajal.

„Milka!“

Deklica je jedva mogla govoriti.

„Milka, jaz sem te prositi dal, da semkaj prideš, kajti vedi: v A. moram namesto svojega očeta odpotovati; mesec dnij me moreda ne bo nazaj. . . . Bodi brezskrbna za me, Milka! Če bi me pa potrebovala, ali se ti kaj žalega zgodi, naznani mi to.“

„Ne Franjo, nič žalega se mi ne bo prigodilo, le skrbelo me bo zate.“

„Morda je pa boljše“ zavrne tolažečim glasom ljubimec, „da za nekaj časa skup ne prijdeva. Tvoj strij bo gledal na vsako tvojo stopinjo. Kedar se pak enkrat razširi glas, da sem odšel, na mah odpade vsakojak sum. . . le zvesta mi ostani, Milka, ter drži besedo, katero si mi dala.“

Deklica hoče odgovoriti, a solze, katere se jej ulijó po licih, jej ne pusté besedice ziniti.

Franjo objame z obema rokama jokajočo deklico, ter jo pritisne na svoje prsi.

Kar nakrat se od nekod začuje strel, in skoro enakočasno Milka milo zaplače, a tudi Franjo občuti bolelost na rami.

Vendar on ne zgubi duševne vpričnosti. Z rame puško potegnivši skoči malo nazaj, bistrim očesom je gledal na kraj, odkoder je strel prišel. Bil bi že gozd

Zadnja beseda pred volitvami.

Nij dovolj poduka in prepričevanja v našem sploh, posebno pa v volitvenih stvareh; kajti tu nam nahajajo se še vendar različni nasprotniki in drugi nepoklicani, ki si poiščejo ona tla, kjer nij še narodna zavest pravih, dovolj terdnih korenin poglata, ter nam pokvarjajo našo narodno setev. Če uže Nemci, kateri so nam vendar nekoliko naprej, nikoli ne nehajo podučevati ljudstvo in uporabljajo ob vsaki priliki vsa sredstva, da bi ljudstvo pridobili za svoja načela in svoje ideje, koliko več je to pri nas potrebno, ki smo še le tako rekoč začetniki v raznem napredku. In baš sedaj nam je treba pokazati, da smo vsaj nekoliko politične zrelosti dosegli; mi moramo pokazati, da kar je pri nas veljalo pred šestimi leti, nema sedaj več veljave; in pokazati moramo tudi, da smo v obče napredovali. Sedaj nam je v prvi vrsti pokazati, da sedaj razumevamo uže bolj, če ne popolnem, imenitnost deželnozborakih volitev ter da stavljamo do naših bodočih poslancev vse druge tirjatve, nego pred šestimi leti. Če kateri izmed kandidatov tej želji noče ustreči, ne smemo ga voliti, kajti kdor nij z nami, je proti nam in se ne briga za nas. Vedeti nam je treba in dobro pomisliti; da kakor si posteljemo, tako bomo ležali.

Kaj pa tirjamo od naših prihodnjih poslancev? Mi hočemo, da ostanejo naši poslanci v vedni dotiki z ljudstvom. S tem ne menimo, da morajo poslanci hoditi nam po hišah in bajtah povsod okoli, a v politično društvo želimo jih imeti, v katerem je narod zastopan in katero narod popolnem reprezentuje; tam pride dovolj z narodom v dotiko, tam naj se z njim pogovarja in naj posluša svoje volilce in naj pozna iz njih lastnih ust skrbi, potrebe in težave, katere jih tarejo. Nemei so politično zrel narod, bolj kakor mi; kajti njih poslanci povabljajo in sklicujejo svoje volilce v volilne shode in tam polagajo račun svojim volilcem o svojem delovanju bodisi v deželnem ali v državnem zboru. Mi toliko od naših poslancev ne tirjamo, a kar tirjamo, temu se mora udati vsak poslanec, drugače menimo ne misli popolnem pošteno ali pa ne veje še v njem duh 19. stoletja. Mislimo, da nikdo nima tako tehtnih uzrokov, da bi se smel ustavljati tej tirjatvi; če mej kojimi vlada antagonizem, naj ne terpi radi tega narodna stvar; kdor osebne stvari povzdiguje nad narodno reč, ta nij mož, ta nij naroden mož, in ta nij vreden, da bi nas zastopal.

Druga tirjatev, katera je popolnem opravičena, sili naše prihodnje poslance, da osnujejo v dež. zboru naroden klub. To je neobhodno potrebno, kajti mi hočemo, da kompaktno postopajo, kadar gre za take predloge in stvari, ki globoko segajo v naše narodno življenje ali upljujejo na naše materialne interese. To so vse tirjatve, katere stavlja „Sloga“ do naših prihodnjih poslancev; reči smemo, da tirjamo le majhne žertve, če jih smemo tako imenovati, od naših poslancev; kdor tega noče splošno, nij sposoben biti zastopnik naš in tega ne smemo voliti. Na volilcih je sedaj ležeče, da dobimo take zastopnike, kakoršni le bi nam ugajali, v deželni zbor — take predlaga Sloga.

Bog nas varuj, da bi še na dalje ne poskrbeli malo boljše za naše zadeve, kakor je bilo do sedaj, ter da bi bili odvisni od milosti in nemilosti naših protivnikov, ampak mi hočemo same odločne, na nobeno stran zavezane može, ki bodo zajedno, kakor je-

den mož, tirjali to, kar nam gre po pravici in kar mi sami plačujemo. Gorje onemu, kateri bi se odcepil od narodne sloge, kajti za-nj bi bilo v deželnem zboru slabo preskrbljeno; varujte se toraj hoditi svoje lastne pote.

Zeleti bi tudi, da bi se pri volitvah na to pazilo, kako se glasuje, da bomo ob svojem času vedeli spomniti se, na katere može se smemo zanašati in kateri so le narodne, jezične lukavice. To je, mi želimo imeti narodno policijo, katera bode čuvala nad našimi narodnimi faktorji po deželi, kateri so in morajo biti podlaga našemu narodnemu račun. Zalostno! kjer je bode potreba.

Končem še nekaj. Naši nasprotniki nas hvalijo in nas postavljajo v izglede svojim, ker smo tako delavni in skrbilivi za to, da bomo kolikor mogoče dobro zastopani v deželnem zboru, in poudarjajo posebno še izgledno složnost; nasprotnik naš ima toraj najboljšo mnenje o nas in to mnenje moramo mi pri prihodnjih volitvah opravičiti, kar nam bo le nam v čast in v narodno korist.

Jugoslovansko bojišče.

Po precej dolgem mirovanju zagrabili so Turci 19. t. m. zopet pri Gredetinu in Vel. Siljegovcu nenadno Horvatovičevo vojsko se vso silo in posrečilo se jim je bilo nekoliko pozicij Serbom vzeti. Da bi svoje prave namere proti zahodnej strani prekrili, odposlali so bili majhen oddelek vojske proti alenkskim serbskim pozicijam, katere so navidezno in, se vé, da brezuspešno bombardirali. Drugi dan nadaljevali so Turci bojevanje in vzeli so v istini Serbom Gredetin in Vel. Siljegovca; a nij so ju ohranili dolgo v svojej oblasti, kajti današnja spročila iz moravskega bojišča prinašajo nam uže veselo novico, da je Horvatovič dobil nekoliko pomoči Turke zagrabil in jih iz komaj pridobljenih pozicij nazaj vergel, katere je zopet posedel. Ob enem so Turci zopet ofenzivo poprijeli proti Cernajevu pri Krevetu a bili so tepeni in s precejšnjimi izgubami nazaj verženi. Pričakujejo se vsaki dan še huji boji v moravskej dolini.

Pri Zajčarji so različni oddelki serbske timoške vojske, 15.000 mož močne, prodirali proti turškim pozicijam 17. t. m., a ker niso vsi ob enem in skupno operirali, nij se jim posrečilo popolnem oni namen doseči, katerega so si bili postavili. — Na Javorji poprijeli so bili Turci tudi ofenzivo proti Novoselovej vojski, a bili so kakor navadno nazaj verženi. Turški poveljnik Ali paša prisiljen je bil celo prepuusti Serbom Vasiljevo. Tudi tukaj nam je pričakovati hudih bojev, ker poteguje Ali paša na — se izdatnih pomočij iz Prjepolja in Novega bazarja, mej tem ko bode skušal Novoselov vsakako vzeti Turkom Sjenico in na ta način pretrgati zvezo Bosne in Hercegovine z niško in moravsko turško vojsko. — Na Drini drže se Serbi v defenzivi, kar je po našem mnenji edino prava misel, kajti serbska vojska res nij tako mnogoštevilna, da bi na vseh straneh smela ofenzivno postopati z nado do nedvojbenega uspeha.

Velik uspeh dosegli so zopet Černogorci na južnem svojem bojišču. Močno utrjen Medun, katerega so uže cel čas vojske oblegali, in pod katerega zidovi je padlo uže nad deset tisuč Turkov; a tudi mno-

Iznenadenim in do smrti žalostnim staršem pove Franjo na kratko kaj in kako, poprosi je, naj Milko v Oberbihel prepeljó, poljubi potem k zavesti zopet prišlo deklico, ter izgine, da nobeden nij vedel, kam?

Glas o zгоре navedenih dogodjajih razširil se je hitro po vasi.

Pol ure potlej videl si starega Glažarja, kako je s povešenoj glavoj z nekaterimi možmi šel v gozd, da bi poiskal tamkaj Jakoba, katerega se je splošno imelo že za mrtvega.

Milko pak so pripeljali v necem vozi k njenemu strijcu.

Ta pripetljaj prouzročil je v vseh Oberbihel in Unterbihel neznansko pozornost. Ljudje so sicer obsojevali še precej enoglasno Jakobovo nelepo dejanje; pa bili so tudi nekteri, ki so jezike brusili o Franji, in tudi Milki nijšo zanesli.

Posebno strijc Tone bil je zaradi tega kobnega slučaja silno ljut. In kaj bi tudi ne bil? Večer preje še izrazil se je bil prevzetno proti nekaterim kmetom, da bo tej ljubezni svoje strijčnice kmalu konec storil, ter da bi se Milka nikakor ne drznila, brezi njegovega dovoljenja, iz hiše. Vendar še malo ur pozneje pripetil se je pri „Marijinem hrastu“ oni slučaj!

Jakob bil je napravlje od sodnije za mrtvega proglašen. Pozneje stoprv se je poizvedelo, da je dečko bil le v hrbet ostreljen, da pa rana nij smrtna. Kovarsko to dejanje pripravilo je pak Jakoba, kateri že preje nič dokaj nij bil v čisljih pri vaščanih, ob vse dobro ime. Stari Glažar moral je sam toliko grenkih slišati, da je sklenil, Jakoba na tuje poslati, kakor hitro ozdravi.

(Dalje prih.)

go črnogorskih junakov, udal se je Černogorcem na milost in nemilost s blizo 500 mož nizamov, z vsemi topovi in mnogo municije. Vsled tega prisiljen je bil Derviš paša umakniti se iz Visočice s celo svojo vojsko v Spuž, ker drugače bi ga bili Černogorci, kateri so Medan oblegali, z vso svojo močjo tudi od zahodne strani prišli in zajeli. Pri tej priliki lovili so Černogorci umikajoče se Turke kakor pobitega sovražnika in vzeli so jim mnogo šotorov, pušk in streliva. Smemo se vsled tega nadejati, da zagrabijo sedaj Černogorci, ko se nemajo od juga ničesa bati, tudi Muktar pašo, katerega imajo tako rekoč priklenjenega na Klobuk ob hrcegovsko-črnogorskeje meji, ter da mu po črnogorsko posvetijo in ga ali vjamejo ali pa popolnem uničijo z vso njegovo vojsko.

Najnovejša poročila iz serbskega bojišča v moravskej dolini pravijo, da se je bojevanje tudi 20. in 21. t. m. nadaljevalo ter da so Turci vzeli Serbom zopet Veliki Siljegovac in Gredetin. Sploh se pripoveduje, da se te dneve bi-jejo naj huji in naj ljuteji boji v moravskej dolini in da je še vedno hujsih bojev pričakovati, her hočejo Turci vsakako udreti na Kruševac in jim bodo Serbi to z vsemi svojimi silami zabranjevali.

Dopisi.

V Gorici, 25. okt. (Izv. dop.). Le še nekaj dni imamo do določilnega dneva, katerega se bodo vršile volitve deželnih poslancev za goiški zbor. Nij čuda, da postaja volilno gibanje tem živahnješe, kolikor bolj se bližamo volilnemu dnevju. Narodnemu pol. društvu dohajajo poročila od vseh strani naše dežele o izidu prvotnih volitev. Čeravno so poročila večinoma prav povoljna, vendar se mej njimi tudi taka nahajajo, katera kažejo, da v nekterih krajih nemajo niti pojma o narodni disciplini, kakoršne bi pač imeli pričakovati v tako važnem trenutku. Tem možem zakličemo v zadnjem trenutku, naj si bodo svesti nevarnosti in velike škode, katero bi znal trpeti naš narod po njih netaktnem in nepremišljenem postopanju. Nadejamo se, da jih še v zadnjem trenutku resna in trezna premišljevanja pripravijo na edino pravo pot, katero jim kaže naše narodno pol. društvo „Sloga.“

Na laškej strani nij dospelo volilno gibanje do tacega verhunca, kakor pri nas, kakor je razvideti iz zadnje šte. italijanskega pol. lista „Isonzo.“ Iz tega lista posnemamo, da se baron Pino kandidira v Cervinjanu ter da bo tudi prav gotovo voljen. V Gorici ima grof Coronini še vedno svoje staro zaupanje in bode tudi gotovo enoglasno voljen; kdo bode pa voljen poleg njega, to ne stoji še tako gotovo; slišimo, da Dr. Maurovič ima največ upanja do zmage. V kupčijski zbornici bode prav gotovo voljen njen predsednik baron H. Ritter; njen drugi dosedajšnji zastopnik Dr. Deperis pa nema, kakor čujemo, ni najmanjšega upanja zopet biti voljen; na njegovo mesto pride najberže podpredsednik kupčijske zbornice vitez And. Pauletig, mož mirnega značaja, katerega priporočamo tudi našim slovenskim članom kupčijske zbornice. Dr. Deperis bi pa menda prav zarad zopet prišel v deželni zbor in kandidiral bode najberže v Korminu, če mu ta volilni okraj prepusti dosedajšnji korminski zastopnik Dr. Bernardelli.

O dr. Pajerju čujemo, da bode kandidiran v velikem italijanskem posestvu, čeravno je zaupanje, katero je dosedaj užival, nekoliko omajano. Pravi se nam, da bode v velikem posestvu tudi furlanski Jozua kandidiral in tudi sigurno voljen. Za tretjega se do danes še nič ne vé. Za kmečke furlanske občine v Gradiški bodo najgotoveje voljeni Del Torre, Dottori in Candussi.

Čujemo od neke strani, da dela nek tukajšnji, dobro znani italijanski voditelj na vse kriplje na to, da bi se tudi v slov. velikem posestvu volili če ne uže zagrizeni Italijani vsaj pa taki možje, kateri bi bili njim po vseči, nam pa vse drugo, nego povoljni. Svavimo tedaj naše narodne velike posestnike, naj bodo na oprezu ter naj se v kolikor le mogoče množnem številu udeležijo letošnjih volitev, kajti nevarnost ne da se tajiti, da bi znali biti voljeni celo zagrizeni Italijani v tej volilni kuriji, če se še o pravem času ne zdramimo. Pozor tedaj!

Iz Bovca, 17. oktobra (Izv. dop.). Dovolite mi gospod urednik malo prostorčka v Vašem cenjenem listu, da izrečem svojo presrečno zahvalo kobariškemu dopisniku za njegov dober namen, katerega je v zadnjih vrsticah svojega zadnjega dopisa izrazil. Kedor Sočo in Trento pozna, mora se zares razjokati. Veliko trpe tamošnji prebivalci in, reči smem, z njimi več ali manj tudi vsa druga bovška dolina. Kako in zakaj pustim za danes. — Pred nekolikimi leti začela je bila skrbeti vlada za ta vboje prebivalce,

z listjem pokrit; bilo bi Franju težko spoznati moža, kateri je z ubijalskim namenom ustrelil; toda ker so bili grmi brezlistnati, zagledal je prav lahko svojega sovražnika, kateri je vzklonen od drevesca do drevesa tekal, da bi se zdravoj kožoj ušel.

Franjevo bistro oko tekoj izpozna protivnika. „Jakob!“ zakriči z razlegajočim se glasom v gozdno tišino.

Leteti je ta zakrič pač moral slišati, a nij se ustavil.

Zdajci dene Franjo svojo puško na lice ter pomeri na mekušnega morilca.

Še en moment, potem pak puška počí, in strelec opazi, kako se tekalec nakrat zgzuji na tla.

Milka je med tem ležala v onesvesti. Strmno gled in na vseh udih drhteč poklekne Franjo pred ljubico, ter preišče njeno rano.

Na prvi pogled videlo se je, da je rana le majhna; krogla oplazila je namreč malo dekličin vrat. Izveden, kakor sploh lovci in gorjani, izpozna je ljubimec koj, da bo rana v kratkem času ozdravljena.

Franjo še mislil nij na svojo rano, katero je imel na rami in je močno krvavela, on bi bil raji umrl, da bi le bil mogel ljubici rano prihraniti.

Z močnimi sokami prime onemoglo deklico, dene si butaro previdno, kakor dene mati svoje dete, na prsi, ter hiti z velikimi koraki proti svoji vasi.

Na Jakoba mladi mož še mislil nij in bilo mu je v tem momentu vse jedno, ali je njegov sovražnik mrtev ali le ranjen.

Neopažen pride se svojo drago mu butaro prek meje ter hiti od tukaj, glavne ceste se izogiba, srečno v očelovo hišo.

Poslala je bila v to svrhu neko komisijo, da bi vse na tanko pregledala, kako in s čim bi bilo mogoče pomagati jim. Kaj je ta komisija sklenila in priporočala vladi in ali se je kaj storilo za sočke in trentarske reveže, nij mi znano; zdi se mi, da je vse zapalo. — Kobariski dopisnik obljublja, da bo v kratkem kaj več pisal o revščini Sočanov in Trentarjev in sploh o materijalnem, socialnem in narodnem stanju vse bovške doline. Pričakujemo, da spolni tudi svojo obljubo. More da se na ta način odpre oči višim krogom, kar bi res iz srca želeli. — O bližnjih volitvah za dež. zbor se pri nas nič ne govori; z gotovostjo smem reči le to, da niso bili naši Bovčani nič kaj zadovoljni s prejšnjim dež. zborom, ker je za Bovčane le malo storil ali celo nič. *)

Iz Kobarida (Izv. dop.). Težavno pojde. Z resnico v srcu, s pravico v roki se vse more doseči, če ne zdaj, vsaj pozneje. Poskusimo tedaj. Za kandidata v občinih je postavil Slogin občni zbor našega vrlega g. Izidorja Pagliaruzzi-ja. Reči moram, da ta vest me ni močno razveselila, ker poznam naše razmere. Tolminci in tudi nekteri prebivalci naših gor napnejo vse svoje moči, da ne dobi g. P. zadostno število glasov. Tolmincem je g. P. trn v peti, ker zagovarja pravico, ker tirja, da dobi vsak svoje. Tolminci skušajo vse ceste v Tolminu združiti, dovolj so v tem obziru dosegli, če tudi nima Tolmin srečne geografske lege. Zahvaliti se imajo za to cestnemu odboru, kateri je skoraj vselej po njih mislih sestavljen in nekterim poslancem, kateri iz hvaležnosti v njih prid delajo. Nočem danes tega predmeta tukaj razpravljati, pa pride že čas, ko spregovorimo o tem resno besedo. Samo to naj rečem. G. P. trdi po vsej pravici, da sv. Lucija in ne Tolmin je središče, kjer se morajo skladovne ceste iz Bačke in Idrijske doline koncentrirati. Prebivalci teh dolin morajo biti v zvezi z Gorico po najkrajši, naj boljši in naj cenejši poti, ker v Gorico izvažajo vse svoje pridelke in iz Gorice dobivajo vse potrebne stvari, a ne v in iz Korškega, Beneškega in Tolmina.

Nekteri kmetje gledajo pisano g. P., ker je strog in oster mož. Dovolite mi, da Vam nekoliko pojasnim te lepe lastnosti. G. P. ima čisto srce in mirno vest. On ima jezik, da zagovarja resnico in pravico a ne, da zakriva svoje misli. Ko v javnem življenju nastopi, ne gleda ne na prijatelja ne na brata; njemu so vsi enaki, ker je teh mislij, da postave vežejo vse in ker vé, kam da se lahko zabrede, če se človek tega pravila ne drži. Mnogo našega ljudstva je žalibog v tem obziru preveč popačenega. Ne upam se tukaj razložiti uzroke, kateri so ga k temu pripeljali. Dokler bode naš narod take lepe značaje in domoljubna srca pred seboj imel, ne pogine, ampak se bode vedno bolj in bolj krepčal in lepsi prihodnosti približeval. Skerbimo za to, da se bode število enakomislečih in za domovino čutečih src od dné do dné bolj množilo. Ko bi g. P. k svoji pravicoljubnosti in ojstrosti pridružil véasih nekaj malosti in poterpežljivosti, bi ne bil v naših krajih samo priljubljena ampak tudi naj bolj veljavna oseba. Vi vidite tedaj, da P. nasprotniki niso nevarni zaradi svojega orožja, s katerim se bojujejo proti g. P., ampak zaradi svojega števila. Ukljub temu naj bode g. P. našim vrlim volilnim možem gorko priporočen, morda eden ali drugi izprevidi, da ga krivo sodi. G. P. ne hrepeni po časti, trudi se za ljudstven blagor, ker ga k temu njegovo domoljubno srce sili. Dobicka ne išče pri javnih opravilih, ker to se ne strinja z njegovim poštenjem. On vé zagovarjati naše pravice, ker pozna ljudstvo in deželo, ker so mu znane ljudske bolečine. On kot posestnik je neodvisen mož, zato bo mogel neprestrašeno govoriti v zboru. Izurjen in izveden je tudi, ker je absolviran jurist. V deželnem zboru sedi že 14 let, tam ga poznajo za dobro moč, posebno v odsekih se odlikuje. Crkljani dobro vedó, kako se je potegoval za njih cesto in koliko podpore so dobili po njegovem posredovanju od deželnega zbora. Če se enkrat posuši kobariski močvir, bode to P. za sluga. Že celih 32 let se trudi in prosi pomoči pri državi in deželnem zboru. Dosegel je že veliko, a še ne preneha, dokler ne bode delo dokončano. 15 let je že župan, v svojem uradu piše vse v maternem jeziku. Z velikim veseljem se peča z čbelorejo. Njemu mora naša dolina hvalo izreči, če je pri nas veliko čbelarjev, kateri si v dobrih letih lepe denarje pridobijo. Na tem polju so njegove zasluge velike. Društvo „Slovenska čbela“ ga je imenovala svojega častnega. On ljubi in žrtvuje vse za svoje otroke, on je izgleden oče. Le tak mož more ljubiti in delati za narod. G. P. ima prekrasno misel. Nakupiti hoče staro hišo z zemljiščem vred za ubožnico. V ta namen podpiše kmalo velik zušek in pobiral bode darove pri občanarjih. Vlada ga je poklicala leta 1859 v Trst h komisiji za sostavljenje občinske postave. Deželni zbor ga je izbral za uda deželne cenilne komisije, ktereji službi se je pa odpovedal zaradi nesrečnih družinskih

razmer, in za uda okraj. šol. sveta v Tolminu. On je predsednik in nadzornik krajnega šolskega sveta. Pod njegovim vodstvom cveti pri nas šola. Njegova zasluga je, da se je v Kobaridu zidal nov farovž, da se je pre naredil stari farovž za kaplanijo, da se je ukupilo šolsko poslopje in da se je zidala cerkev v Borjani.

Tako znatajnega, izurjenega, delavnega rodoljuba ne bodeš ti ljudstvo volilo za poslanca, moža, kateri je rekel: „le takrat zatisnem mirno svoje oči, ko bodem prepričan, da sem vse svoje moči posvetil domovini“, nočeš imeti za branitelja svojih svetih pravic. Vedi, to bi bila nehvaležnost, ti pa veš, da nehvaležnega človeka noče še zemlja imeti pod svojim krilom.

Poslušajmo torej glas društva Sloge, v katerem sedijo duhovniki, posestniki, obrtniki in pokažimo, da ima društvo „Sloga“ dovolj veljave pri nas, in ne Tolminci in drugi nepoklicani, če tudi v družih krogih ravno nasprotno mislijo.

Politični pregled.

V Gorici, 26. okt. 1876.

Cislajtanski državni zbor sešel se je 19. t. m. na Dunaji in uže k prvi seji došlo je še precej obilno zbornikov. Tudi vsi ministri so bili navzoči in finančni minister Depretis je uže v tej prvi seji predložil državni proračun za leto 1877, kateri se za davkoplačevalce nič kaj lepo ne glasi, kajti kaže nam primanklej (deficit) nič manj kakor šest in dvajset milijonov goldinarjev, v katerega pa še na verh niso uračunjeni stroški za zidanje železnic in za vsakoletno amortizacijo državnih dolgov. Tedaj vsako leto večí deficit in vendar ničesa, s kojim bi se zamogel pokriti. Kaj pak? Depretis si uže vé pomagati in to je koj v prvi seji pokazal, kajti ob enem s proračunom predložil je državnemu zboru tudi celo kopo postavnih načertov za urejenje, alias povečanje davkov. Za Boga! popraša marsikater davkoplačevalec, ali ne plačujemo uže dovolj, da nam nij nikakor več mogoče shajati. Da, dragi posestnik, le bodi miren, bode uže znabiti s časom bolje in plačuj lepo pošteno, dokler imaš še kaj, ker to je tvoja dolžnost. — Nismo se motili, ko smo opomenili, da bodo nemški poslanci, ki nam na Dunaji našo srečo kujejo, tudi v orientalnem vprašanju svoje nosove vtikali. Levica našega državnega zbora ugibala je, ali če sklepati adresu na Njegovo Veličanstvo ali pa samo interpelacijo staviti gledé orientalnega prašanja. Pohlevni so sicer bolj kot Madjari naši Nemci in gotovo je, da ne bodo naših ministrov spravili v zadrego, kajti interpelacijo podpisujejo le levičnjaki, mej tem ko središče nikoga ne zavezuje pridružiti se levičnjakom, ker menijo, da je za neizogibno rešitev orientalnega prašanja vendarle potrebno porazumljenje Avstrije z Rusijo. — Vboga Avstrija ima res težko stališče po svojem dualizmu, kajti Madjari vlečejo na eno stran in hočejo vojno z Rusijo za civilizirano Turčijo; Nemci hočejo, da se Avstrija ne vmeša v homatije na jugu, naj se zderže vsake intervencije, okupacije in aneksije; tretja stranka zunaj parlamenta, katereji stoji na čelu najvoda Albreht in katereji bi se smeli tudi mi Slovani in vsi drugi nenemški in nemadjarški narodi prištevati, spoznava, da se mora Avstrija okoristiti kolikor mogoče z konečno rešitvijo orientalnega pitanja. Katera teh treh strank dobi prav, mora se v najkrajšem času določiti. Za danes omenimo le, da se čujejo glasovi o demisiji Andrassija in ogerskega ministerstva.

Angleško ministerstvo, katero se je bilo edino le v to svrhu sešlo, da se izreče o orientalnem prašanju, potrdilo je popolnem javno angleško mnenje sè svojo sledečo izjavo: Mi spoznavamo, da je rusko-turška vojna neizogibna in da Turčija mora propasti, a mi ne smatramo se dolžne in tudi ne za potrebno, spuščati se v vojno proti Rusiji za gnjilo Turčijo, temveč gledali bodemo mirno, kako se razmotajo stvari, dokler ne bode pretila kaka nevarnost našim kupčijskim interesom. Kmaló za tem poročá se uže sledeče:

Kaj čudne vesti dohajajo iz inotranskega. Angleži uvidevši, da nij mogoče več rešiti Turčijo gotovega propada, išče svojo korist kakor vsak kramar in pribarantala si je uže baje Egipt in otok Kandijo od Rusije; Rumunska sklenila je pogodbo z Rusijo, da dobi za svoje deleženje v vojni s 72.000 množmi naslov kraljevi in nekoliko zemlje onkraj Donave; Gerška pripravlja se tudi na boj in bode v kratkem marširala proti Turčiji, da vdobi Tesalije in Epir; Italija menda tudi hoče nekaj imeti in sicer meri čna na Albanijo; Avstrija se nij še odločila do sedaj ali bi tudi segnala vsaj po Bosni in Hercegovini.

Cela Evropa razun Madjarov je toraj jedina v tej misli, da za Turka nema ga več prostora v Evropi in pripustila je Rusiji, naj izvrši eksekucijo nad turškim zmajem. Avstrija ostane mej tem neutralna in ko bi kazalo, da se mora Turčija razdeliti, dobi Avstrija tak delež, kateri bode popolnem ustrezal razvitku njenih kupčijskih interesov.

Kdor še dvomi nad tem, da si Rusija ne pusti več izviti lepe prilike za izgnanje Turkov iz Evrope in rešitev tlačeni kristijanov, temu naj samo navedemo ruske vojne priprave. Danes stoji 120.000 mož poleg rumunske meje, pripravljenih pod poveljstvom Nikolaja na prvi ukaz udariti v Bulgarijo; 340.000 vojnícov stoji od turške meje do južne Poljske pod poveljstvom carjeviča naslednika in 240.000 mož komaj čaka trematka, da plane iz Kavkazije v malo Azijo. Vse vojske preskrbljene so dobro z kožuh in z dobrim, gorkim obuvalom.

Razne vesti.

Občni zbor društva Sloga 16. t. m. Občni zbor društva „Sloga“ bil je v pondeljek ob 1. uri popoldne. Že dolgo ni bil noben zbor tako dobro obiskovan, kakor ta; šlo je pa tudi za važno zadevo. Občni zbor je imel na dnevnem redu: „Kteri mož je naj se postavijo kot kandidati za deželni zbor“. Društveni odbor je dobro preučeval, ktere je nameraval predlagati občnemu zboru. Malo po 1 uri odprl je predsednik Viktor Dolence zborovanje s kratkim nagovorom. Ko je še eden zmed odbornikov posebno volilne može, katerih je bilo mnogo nazočih, k složnosti spodbujal in opomnil, kako zdaj bolj, kot kak drugokrat na izid naših volitev gledajo ne le naši Slovenci, ampak tudi ljudje, bivajoči zunaj naših mej.

Najprej sta prišla v razgovor kandidata za gorško okolico. Odbor je nasvetoval dr. J. Tonkli-ja in prof. Fr. Povše-ta. Razgovor je bil jako živahen, ker se je več nazočih debate vdeležilo. Enoglasno je bilo sklenjeno imenovana gospoda postaviti kot kandidata za gorško okolico. Na to vpraša predsednik, ali naj pokliče kandidata pred zbor, da povesta svoje mnenje? (Ko se je debata začela, šla sta namreč v stransko sobo.) Dr. Josip Tonkli vstopivši, pravi: Moj program je zapisan v zapisnikih deželnega zbora in odbora, ravno tako v zapisnikih deželnega šolskega sveta tiste dobe, ko sem poslanec bil. Kakor sem takrat delal, hočem tudi zdaj delati, ako me izberete in s svojim zaupanjem počastite. In kakor smo takrat vselej imeli svoja posvetovanja, kar nas je bilo narodnih poslancev, tako bomo tudi zdaj med seboj in z veljavni možmi društva „Sloga“ v dotiki. Kakor sem takrat, tako bom tudi zdaj delal na pravi napredek ljudstva našega. Kar bo mogoče zboljšati, bomo skušali zboljšati, kar se bo dalo zboljšati, bomo zboljšali in kar bi bilo slabega, skušali bomo odvrniti. To je moj program. Na to sprgovori Povše: Tudi on je pripravljen delati za blagor posebno kmečkega ljudstva, kakor je že delal, tudi on se zaveže vselej z narodnimi poslanci postopati, in obljubi, da hoče vse svoje duševne in telesne moči narodu žrtvovati. Govora obeh poslancev se se živo pohvalo sprejmeta.

Za tolminski okraj nasvetuje odbor svetovalca Gorjupa in posestnika Pagliaruzzi-ja, kar zbor brez posebnih ugovorov sprejme. Bolj živahna borba se vname, ko gre za kraške občine postaviti kandidata. Odbor nasvetuje Viktor Dolence in posestnika Mohorčiča. Ko se je o enem in drugem kandidatu slišalo več glasov, obveljal je predlog odborov, da se za Kras postavi Viktor Dolence in Mohorčič kot kandidata.

Za trge Ajdovščino, Kanal, Tomlin in Bovec se enoglasno sprejme dr. Jakopič. Za slovensko veliko posestvo se za zdaj postavi le dr. Rojic, zdravnik in posestnik v Gorici, dva druga kandidata pa pozneje, ko odbor zvé, ali se dotična gospoda zavežeta z narodnimi poslanci vselej postopati v edinstvi. Po sklepnem govoru predsednika, v katerem je povdarjal poseb-

*) Zdaj se imajo voliti zopet poslanci za deželni zbor. Volite one može, katere Vam priporoča društvo „Sloga“ in tem odkrite vse Vaše reve in težave, da izpregovorijo na prajem mestu besedičó za Vas. Ured.

no složnost in edinost, pa tudi nevstrašljivost pri volitvi, se zbor sklene se živio kličti na „Slogo“!

Zadnja štev. na Dunaji izhajajočega tednika „der Osten“ bila je konfiscirana zaradi dveh člankov, katerih eden je govoril o nemogočnosti madjarske hegemonije, drugi pa o stališču in imenitnosti češkega naroda.

Stražanski umor. — Jako vznemirjeni so bili Dunajčani prešli teden po grozovitem umoru jednega pismonoše dunajske pošte. Morilec, po imenu Francesconi in baje sin nečega višega italijanskega oficirja, adresiral je sam na — se štirikrat denarna pisma iz različnih krajev pod krivim imenom Mendoza in to le zaradi tega, da bi ob ugodni priliki pismonošo umoril in mu vsa druga denarna pisma, ki je seboj nosil, pobral. Četertokrat, ko prinese pismonoša zopet pisma, in se obrne, da bi se odpravil, verže mu Mendoza vrv okolo vratu, potegne ga na tla in vstrelji ga v senco, da koj mrtev obleži. A ker je še se stegoval, mislil je Mendoza, da je njegova žrtva še živa, in prireže jej vrat do tilnika skozi in skozi. Stoprav sedaj pobere pismonoša vsa denarna pisma v znesku kacic 13.000 gld. in še mnogo poštnih nakaznic in pobegne potem v Celovec in od tod proti Tirolski; a na postaji v Franzensfeste čakali so ga uže žandarji, ki so ga prav prijazno sprejeli in začasno odpeljali v kajho bajé najpreje v Sterzing in od tod v Celovec in na Dunaj v sodniško preiskavo, kjer bode imel zagovarjati svoj grozoviti čin.

Slovensko knjigo za trgovce z lesom in ogljem, pod naslovom: „Kazala za določanje telesne okroglega, obtesanega i rezanega lesa, potem oglarskih kop, je ravnokar izdalo koroško gozdarsko društvo v Celovcu. Ta knjiga, izdelana v pisarni gozdarskega nadzorništvu Hüttenberskega društva za pridelovanje železnih tvarin v Celovcu, ima namen, našim slovenskim trgovcem z lesom pripomoči k izvrševanju računov, pri lesoterstvu potrebnih. Pregledovanje te knjige nas je prepričalo, da je v resnici jako koristna, in da vsacemu, kateri se s kupovanjem ali prodajanjem lesa peča, izvrstno služiti zamore. Na podlagi nove (metrične) mere izračunjene tabele, kažejo telesnino v kubikmetrih raznovertnega kupčijskega lesa; vseč bode gotovo tudi kazalo za določanje telesnino oglarskih kop. Knjigi je dodan natančni poduk, kako da se tabele rabijo in na kak način da se stoječe oglarske kope merijo. Ker do sedaj enake knjige v slovenskem jeziku nismo še imeli, je Slovencem Koroško gozdarsko društvo z izdajo te knjige gotovo vstreglo. Mi priporočujemo tedaj to knjigo našim lesotercem živo. — Cena knjige, obsegajoče 108 strani, je zmerna; 1 iztis velja samo 80 soldov.

„Die Frageblume“, Polka française, (Op. 7) poklonjena Njenej svetlosti nadvojvodinji Mariji Valeriji, zložena za citre i za glasovir (posebej) po A. C. Vaupotič-u dobiva se pri gg. knjigarjih: Lercher i Giontini v Ljubljani; Paternolli v Gorici; Vicentini i Fritsch et Comp. v Trstu, i pri skladatelju v Gradcu Annenstrasse 17, po 54 kr. n. v.

Rozsa Sándor, kateri je bil lansko leto z še petimi drugimi tolovajskimi tovarši na smert obsojen, pomilosten je zopet in zapert bode le do svoje smrti v Illovarju.

Fric Brandstetter ostane še nekaj časa v celjski jetnišnici in ne pojde še tako kmalo v graško jetnišnico v Karlau. Njegov politični pajdaš Seidl prosil je v državnem zboru za 10 dnevni odpust, in glej, dali so mu ga brez ugovora. Značiti, da bi mu po preteku tega radi še jeden dolži dali.

Milanov-naslednik. Kakor je uže znano, ima serbski knez svojega naslednika, kateri se je prešli teden krstil v Belgradu z imenom Aleksander. Botar ruskega carja Aleksandra, namestoval je pri Kerstu ruski diplomatski zastopnik Karzov v Belgradu.

Kocjančič - eve slov. narodne pesmi, v tem listu uže davno naznanjene in gorko priporočane, so vsled zamude tiskarjeve stoprav sedaj došle v Gorico. Vabimo s tem vse slov. pevce in prijatelje narodnih pesnij, naj se kolikor mogoče obilo naročujejo pri g. Josip Kocjančiču v Kanalu pri Gorici. Cena jeden gold.

Turška vojska znaša sedaj: Armada pri Niš 110.000 mož, pri Novem bazaru ali Javoru 38.000, v Albaniji 33.000, v Bosniji z drinsko divizijo vred 60.000, timoška armada 36.000, garnizije v Rumilji, Albaniji in podonavskem vilajetu 30.000, armada v Erzerumu 40.000, garnizije v Anatoliji, Arabiji, Cipru, Kandiji in drugod 30.000 mož. Za vzdržanje te armade se vsak dan izdaja 8 milijonov pijastrov, t. j. deva se toliko v račun, kajti Turčija plačuje uže dolgo le s številkami na papirji.

Iz Trsta se „Sl. Nar.“ piše 23. t. m.: Včeraj je došla v Trst ruska vojna barka s 167 možmi in 7 topovi, streljanje je bilo veliko. Danes je pa strašna „moreta“ (burja na morji); imela je ravno ta barka nesrečo, odtrga se maček iz zemlje in gnalo jo je notri do Pirana; zgodila se nij nobena nesreča. Ta teden pa še pričakujemo drugih 6 ruskih vojnih bark.

Ulom. Iz Novega mesta se istemu listu piše 23. t. m.: Pretekli petek po noči je nekdo ulomil v tukajšnje davkarje in je vse službene knjige, ki so mu pod roko prišle, pomazal s smrdljivim blatom; druge škode nij naredil. Dozdaj tega človeka še niso dobili.

Derzni zločinci. — V Trstu napadla sta pred nekimi dnevi po noči mej 9 in 10 uro dva ničvredneža nekega gospoda na cesti blizo verta Rosetti. Eden potepinov delal se je pijanega ter mahnil nenadno nič hudega mislečega sprehajavca z namenom ga popolnem omamiti. Napadeni gospod klical je nočno stražo na pomoč, katere pa v tem kraji nij hotelo biti od nobene strani, da mu nij drugzega ostajalo, nego braniti se samemu proti napandovavcem. Po naključji prišla sta memo dva mladenca, katera sta zlobneže učila kozje molitvice. Enemu posrečilo se je vendar pete odnesti, drugi pa je običal v rokah pomočnikov čez pol drugo uro, čeravno je mnogo prihrule druhali zahtevalo, naj se ga izpusti. Za nekoliko časa potem prišle so pa straže in so odpeljale hudobnika v kajho, kjer naj premišluje svoje nepramisljeno ravnanje proti nedolžnim ljudem. Cuditi se je le, kako je kaj takega mogoče v Terstu, kjer se bajé vendar prav mnogo potrosi za vzdrževanje mnuzega osebja, ktero bi moralo čuvati nad življenjem in imetjem meščanov.

Madjarski študentje v Buda-Pešti nameravajo danes napraviti bakljado turškemu konzulu in s tem izraziti svoje simpatije borečej se turški civilizaciji proti ruskemu barbarstvu. Le napenjaj se žaba, dokler ne pokneš.

Voščar

Luigi Bader,

čegar firma obstoja v Gorici uže čez 25 let, priporoča čast. gospodom župnikom, kuratom in cerkv. administratorjem svojo zalogo voščenihi pridelkov, katerih dobrota je bila pripoznana na goriški in teržaški razstavi še sreberno svetinjo, na monakovski in na svetovni razstavi pariški in dunajski s pohvalnimi pismi, in zagotavlja, da se dobivajo pri njem sveče iz pravega voska po nizkih cenah.

DVAJSET KVINČEV

prav

Dobrega Slivovca

iz najboljših sliv iz Novega grada, dve leti star dobi se pri

Anton-u Druffa,

trgovcu v MIRNEM pri Gorici po nizkej ceni.

JOSIP CESCOTTI

diletant umetnih ognjev

v Gorici, gosposka ulica št. 149

ima veliko zalogo raznih raket in bengalični ognjev, dalje napravlja vsakovrstne umetne ognje z največo natančnostjo i po fabriški ceni. —

Razpis učiteljskih služeb.

V sežanskem šolskem okraju razpisujejo se s tem učiteljske službe v šolskih občinah III. verste in sicer:

v Škerbini, Repentabru in v Rodiku.

Dohodki teh služeb so določeni v §§. 22 in 30 deželne šolske postave 10. marcija 1870.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje previdene s dokazom učiteljske sposobnosti in dosedanega službovanja naj dalje do 15. novembra 1876 pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

Prosilci, ki ne služijo v tem šolskem okraju, naj vložijo prošnje po njim predpostavljanih šolskih oblastnijah.

C. k. okrajni šolski svet

v Sežani, dne 12. oktobra 1876.

ZA FOTOGRAFE.

Popolnem cela in prav nova naprava za fotografiranje je radi odpotovanja po prav nizkej ceni na prodaj. Dotična pisma pošiljajo naj se pod naslovom C. Hipssich v Divači.

Najboljše sveče za cerkev in najcenejše dobé se pri g.

Oroslavu Dolencu
v Ljubljani,

kateri ima uže dobro znano tovarno za domače voščene izdelke v Ljubljani in oddaja večini cerkva po Slovenskem svoje dobro znane čisto voščene sveče. Kot domač obrtnik priporoča se torej vsem č. cerkvenim predstojnikom in č. duhovščini sploh.